

Warszawa, dnia 10 lipca 2018 r.

**Opinia do ustawy o ratyfikacji Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego
w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzonego
w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r.**

(druk nr 901)

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wyrażenie zgody na ratyfikację przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Trzeciego Protokołu do Porozumienia ogólnego w sprawie przywilejów i immunitetów Rady Europy, sporządzonego w Strasburgu dnia 6 marca 1959 r. (zwanego dalej „Trzecim Protokołem”).

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy (druk sejmowy nr 2546), celem Trzeciego Protokołu jest określenie sytuacji prawnej majątku, aktywów i działalności Banku Rozwoju Rady Europy (zwanego dalej „Bankiem”) oraz statusu prawnego organów Banku i jego funkcjonariuszy. Działalność Banku związana jest z szeregiem immunitetów i przywilejów o zakresie podobnym jak w przypadku korpusu dyplomatycznego.

Związanie się przez Rzeczpospolitą Polską Trzecim Protokołem ma stanowić wykonanie deklaracji sformułowanej art. III d) Statutu Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy, będącego załącznikiem do oświadczenia rządowego z dnia 21 lipca 1999 r. w sprawie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Funduszu Rozwoju Społecznego Rady Europy, w którym Rzeczpospolita Polska potwierdziła zamiar możliwie najszybszego przystąpienia do Trzeciego Protokołu, a do tego czasu Rzeczpospolita Polska wyraziła zamiar stosowania wszelkich rozwiązań prawnych wynikających z treści Trzeciego Protokołu w odniesieniu do mienia, majątku i działalności Banku Rozwoju Rady Europy, a także zamiar przyznania jego organom i personelowi statusu prawnego wynikającego z treści Trzeciego Protokołu.

Trzeci Protokół obejmuje 6 części: Statut, osobowość, zdolność do czynności prawnych (część I); sądy, majątek, aktywa, działalność (część II); organy (część III); funkcjonariusze (część IV); stosowanie Statutu (część V) oraz postanowienia końcowe (część VI).

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przy ratyfikacji Trzeciego Protokołu złożył jedno oświadczenie (zgodnie, z którym kompetencje w zakresie uznawania i stwierdzania wykonalności orzeczeń wydanych w postępowaniu arbitrażowym posiada właściwy sąd apelacyjny) oraz dwa zastrzeżenia (dotyczące art. 3 akapitu 2 Trzeciego Protokołu – Rzeczpospolita Polska zastrzega, iż nie będzie związana postanowieniami artykułu 3 akapitu 2, a orzeczenia wydane w postępowaniu arbitrażowym, o którym mowa w Trzecim Protokole, będą podlegały uznaniu i wykonaniu zgodnie z procedurą określoną w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, oraz zastrzeżenie dotyczące art. 7 akapitu 4 lit. a Trzeciego Protokołu, zgodnie z którym Rzeczpospolita Polska zastrzegła sobie prawo do niegwarantowania zwolnienia z podatków od dochodu uzyskanego z odsetek od wyemitowanych obligacji lub pożyczek zaciągniętych przez Bank.

Trzeci Protokół dotyczy członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej, a także spraw uregulowanych w ustawie lub w których Konstytucja wymaga ustawy (immunitet jurysdykcyjny, zwolnienia podatkowe), w związku z czym podlega ona ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 3 i 5 Konstytucji RP.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy nr 2546) pochodził z przedłożenia rządowego i był przedmiotem prac sejmowych Komisji: Finansów Publicznych, Spraw Zagranicznych oraz Sprawiedliwości i Praw Człowieka. Komisje w swoim sprawozdaniu wносиły o przyjęcie ustawy bez poprawek (druk sejmowy nr 2632). Sejm uchwalił ustawę na 66. posiedzeniu w dniu 5 lipca 2018 r. w brzmieniu przedłożenia.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Iwona Kozera-Rytel – Główny legislator